

Jász Attila

ARC-HAIKUS VIDÉKI ANZIXOK

sírok közt fenyők
fenyők közt ágak ágak
közt vérzik a hold

álldogál a völgy
szélén a pára tovább
kéne már szállnia

kutya szájában
kilógó békalábak
együtt haboznak

*

levél áztatta
tótükör víz áztatta
levél itt az ősz

út a fák között
semmiből valahová
földről ég felé?

vastag hóréteg
lámpák gyenge fényében
látható a csönd

*

az idő ahogy
időtlenül gyöngyözik
az anyag homlokán

ragyogni kell és
sugározni folyton a
többi nem fontos

ősz halmaz mi
re fölszárad nedves lesz
a cipőd megint

CSOKITS JÁNOST HALLGATJA VEZETÉKES TELEFONON

lábnyomok a hóban
önmagamhoz vezetnek
leginkább vissza

a végén ketten
maradtak ő meg a vers
aztán egyedül

tíz másodperc a
repülés szabadsága
érintésemlék

OTO HORVATHNAK SMS-EZIK FIRENZÉBE

fák lombjaiból
nő az ősz egyre hosszabb
avarárnyékká

pillangó verdes
az ablaküvegen át
nem tud kijutni

eleven maszkom
haikuarcra cserélném
szomorú mosoly?